

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Навчально-науковий інститут економіки та бізнес-освіти

Центральноукраїнський національний технічний університет

Миколаївський національний аграрний університет

Громадська організація «Об'єднання педагогів і науковців України»

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДИНАМІКИ

Матеріали

VIII Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції молодих учених та студентів
(м. Умань, 18 листопада 2021 р.)

Умань
2021

УДК 338.24.021.8(06)

С91

Головний редактор

Слатвінський М. А., кандидат економічних наук, доцент, директор Навчально-наукового інституту економіки та бізнес-освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Редакційна колегія:

Корнієнко Т. О., в. о. завідувача кафедри фінансів, обліку та економічної безпеки Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини;

Чвортко Л. А., заступник директора з наукової роботи ННІ економіки та бізнес-освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини;

Бержанір І. А., канд. економ. наук, доцент кафедри фінансів, обліку та економічної безпеки Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Вінницька О. А., доцент кафедри фінансів, обліку та економічної безпеки Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини;

Мельничук Ю. М., доцент кафедри фінансів, обліку та економічної безпеки Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Рекомендовано до друку вченою радою

*Навчально-наукового інституту економіки та бізнес-освіти
Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
(протокол № 4 від 16 листопада 2021р.)*

Сучасні проблеми і перспективи економічної динаміки : матеріали
С91 VIII Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. молодих учених та студентів
(м. Умань, 18 листоп. 2021 р.) / МОН України, Уманський держ. пед.
ун-т імені Павла Тичини, Навч.-наук. ін-т економіки та бізнес-освіти [та
ін.] ; [голов. ред. Слатвінський М. А. ; редкол.: Корнієнко Т. О., Чвортко
Л. А., Бержанір І. А. [та ін.]. – Умань : Візаві, 2021. – 751 с.

Збірник містить наукові тези VIII Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції молодих учених та студентів «Сучасні проблеми і перспективи економічної динаміки», яка відбулася 18 листопада 2021 р. на базі Навчально-наукового інституту економіки та бізнес-освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. Матеріали відображають результати досліджень учених, викладачів, аспірантів та студентів з актуальних проблем розвитку національної економіки.

УДК 338.24.021.8(06)

Матеріали подано в авторській редакції.

© Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини, 2021

З М І С Т

СЕКЦІЯ 1. МАКРОЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Бержанір А. Л. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ І СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ КОМПАНІЙ ЯК ЧИННИК СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ.....	17
Бідна Т. О. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ПРОФОРІЄНТАЦІЇ МОЛОДІ.....	21
Будякова О. Ю. НАПРЯМИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РИНКУ ПРАЦІ.....	26
Булавка Ю. ЕКОНОМІЧНА ПРИРОДА КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ В СИСТЕМІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВА.....	29
Васьків М. Б. СТАТИСТИКА ТА ПРОГНОЗУВАННЯ ЧИСЕЛЬНОСТІ НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ.....	32
Волошенюк Л. А. ДЕРЖАВНИЙ БОРГ УКРАЇНИ СТАНОМ НА 2021 РІК.....	35
Гріщенко Д. В. ВПЛИВ ЗОВНІШНІХ ІНВЕСТИЦІЙ НА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК КРАЇНИ.....	38
Гришич І. О. ВПЛИВ СУЧАСНИХ ЦИФРОВИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ НА РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ.....	41
Грозян О. О. ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ПІДТРИМКИ СТАРТАПІВ В УКРАЇНІ.....	45
Данильченко І. В. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ЗМІСТ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я.....	48
Єременко М. В. ВИКОНАВЧА ВЛАДА ТА ЇЇ МІСЦЕ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ...	52
Квасній Л. Г., Бала О. Є. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ОСВІТНІХ ЗАКЛАДІВ.....	56
Ковальчук Н. І. МАЛІ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ОСНОВНИЙ ФАКТОР ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ (ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ).....	59
Козійчук Б. Р. ПЕРСПЕКТИВИ ВІДСОТКОВОЇ ФІЛАНТРОПІЇ В УКРАЇНІ.....	62
Копотієнко Т. Ю., Левченко Ю. А. АНАЛІЗ СТРУКТУРНИХ КОМПОНЕНТІВ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ ДЕРЖАВИ.....	67

механізмів як середовища репродукції та розповсюдження інновацій [2; 5].

Результативність інноваційного розвитку та діяльності насамперед визначається засобами його організації, ефективними інструментами реалізації на державному рівні. Цими елементами зумовлена швидкість отримання результатів фундаментальних досліджень, які в часі трансформуються у вагомій прикладній розробці, реалізовуватимуться у інновації, що будуть впроваджуватися у сфері охорони здоров'я України.

Список використаних джерел:

1. Богашко О. Л. Державне регулювання інноваційного розвитку на регіональному рівні. *Науковий журнал «Економічні горизонти»*. 2018. № 2 (5). С. 44–50.

2. Богашко О. Л. Економічний зміст поняття «інновація» у науці, техніці, технологіях та організаціях. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Збірник наукових праць. Серія «Економічні науки». Випуск 3. Херсон : Видавничий дім «Гельветика», 2013. С. 11–15.

3. Господарський кодекс України. Документ 436-IV, чинний, поточна редакція. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.

4. Про інноваційну діяльність : Закон України від 04.07.2002 № 40-IV. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.

5. Bohashko O. «The «Knowledge Triangle» Is a Modern Concept for Managing the Development of Education, Science and Innovation. Proceedings of the 35th International Business Information Management Association Conference (IBIMA), 1-2 April 2020, Seville, Spain, P. 5964–5971.

ВИКОНАВЧА ВЛАДА ТА ЇЇ МІСЦЕ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Єременко М. В., студентка
*Науковий керівник: к. е. н., доцент Пачева Н. О.,
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини*

Основним принципом організації і діяльності державного апарату є поділ, завдяки йому забезпечується обмеження державної влади, її функціонування в

правових межах. Без поділу законодавчої влади на виконавчу та судову неможливо уявити демократію в сучасному процесі державного управління. Кожна країна постійно реагує на соціальні виклики, тому її функціонування гарантується постійним реагуванням на запити громадян, що відображено у формулюванні законів і нормативних актів. Самі нормативно-правові акти окреслюють наявність структурних елементів, які можуть їх створювати та реалізовувати, і виступають гарантами вирішення конфліктів, пов'язаних із вступом держави в процес управління. Отже, на національному рівні існує три комплекси повноважень, пов'язаних із законодавчою, виконавчою та судовою діяльністю.

Законодавча влада у своїй роботі зосереджується навколо формування правової системи держави, її функція полягає у забезпеченні правового регулювання суспільства через законотворення, оскільки будь-які процеси, що з'являються в суспільстві вимагають державного регулювання, що реалізуються у вигляді законодавчих актів. Задачею законодавчої гілки влади є створення законів, які зможуть забезпечити розвиток суспільства, виходячи з потреб громадян. Створення законів є вагомим елементом і в той же час інструментом, що направлений на організацію сфер життєдіяльності суспільства, прав і свобод людини через законотворення. На законодавчу владу покладено організацію та функціонування інших двох гілок влади, а саме виконавчої та судової.

Виконавча влада – це гілка державної влади, основним призначенням якої є організація виконання законів та інших нормативно-правових актів, реалізація внутрішньої та зовнішньої політики держави, охорона прав і свобод людини і громадянина, що здійснюється через побудовану на принципі вертикальної підпорядкованості систему спеціально створюваних і наділених відповідною компетенцією органів.

Судова влада – це гілка державної влади, що має виключні повноваження на здійснення правосуддя. Основною її функцією є відправлення правосуддя, тобто діяльність з розгляду та вирішення різних категорій справ у визначеному законом процесуальному порядку. Крім того, суд здійснює функцію захисту

прав людини, а також контрольну функцію за дотриманням законодавства під час проведення досудового розслідування.

Отже держава має єдину систему за своїм змістом, а її розподіл на три окремі гілки влади є лише способом систематизувати і ефективно організувати функціонування державного механізму. Але незважаючи на дану систему стримування і противаг, кожна з гілок влади має притаманні лише їй функції та виконує унікальну роль в управлінні державою. Отже, виконавча влада є однією з 3-х традиційних гілок державної влади. У здійсненні покладених на неї законом повноважень у межах компетенції, встановленої конституцією й законами, вона є самостійною і незалежною від інших гілок влади. Як елемент поділу влади, виконавча влада включає низку повноважень з контролю за іншими гілками, а значить, охоплюється системою стримувань і противаг [1].

Виконавча влада скеровує власну діяльність на реалізацію законів чи інших нормативно-правових актів держави, що здійснюються в процесі державного управління. Вона відрізняється від законодавчої тим, що її органи, насамперед уряд, забезпечують повсякденну життєдіяльність, їх діяльність пов'язана із щоденним задоволенням матеріальних і духовних потреб людей. Також вона нерідко ініціює та організовує впровадження політичних рішень в життя суспільства. Модель виконавчої влади та її специфічні особливості визначаються багато в чому від того, яка форма правління притаманна державі. Виконавча влада в більшості визначає місце глави держави та уряду, їх ролі у державному механізмі. Діяльність виконавчої влади завжди привертає увагу суспільства, а тому потребує постійного контролю.

Формуючи контрольну гілку державної влади, слід пам'ятати, що контроль складається з двох елементів – незалежного державного контролю, здійснюваного органами, які входять в контрольну владу, і недержавного, громадського контролю за діяльністю влади з боку громадянського суспільства. Необхідно приймати до уваги динаміку розвитку сучасного світу, якій характерна трансформація нетипових моделей поділу влади. Вказані процеси

мають прямий вплив на організацію та функціонування механізму сучасної держави [2]. В результаті чого, на нашу думку, можна буде створити відокремлену контрольну гілку державної влади і покращити ефективність вище перелічених основних гілок державної влади.

Значною мірою характер виконавчої влади зумовлений формою правління, що існує в державі.

За парламентської форми керівництва має місце парламентське формування уряду, в якому глава держави відіграє суто номінальну роль. Теоретично глава держави має право розпустити парламент, проте реально цією прерогативою частіше користується прем'єр. Реальним центром організації і реалізації виконавчої влади за умов парламентарного правління є уряд.

У президентських республіках виконавчу владу очолює президент. Він сприймається як її уособлення та безпосередній (іноді – єдиний) носій.

У державах із парламентською та парламентсько-президентською формою правління президент (монарх) не включені до виконавчої влади, оскільки наділені повноваженнями, природа яких зумовлена саме статусом глави держави. До компетенції такої глави держави належать також певні повноваження, які він реалізує через уряд або з його санкції (тобто через інститут контрасигнування).

У президентсько-парламентських республіках взаємовідносини між президентом, урядом та його главою визначаються як дуалізм виконавчої влади. Тут глава держави тією чи іншою мірою функціонально поєднаний зі сферою виконавчої влади, хоча структурно до неї здебільшого не входить [3]. Отже, частина функцій державного управління реалізується за межами виконавчої влади, але водночас частина функцій виконавчої влади може реалізовуватись за межами державного управління. В цьому полягає особлива діалектика співвідношення понять «виконавча влада» і «державне управління» [1]. У межах своєї компетенції вищі органи виконавчої влади організують реалізацію внутрішньої і зовнішньої політики Української держави; здійснюють керівництво і регулюють соціально-економічну сферу;

забезпечують єдність системи виконавчої влади; спрямовують і контролюють діяльність підлеглих органів виконавчої влади; здійснюють управління власністю незалежно від її форм; розробляють і реалізують загальнодержавні програми [4].

Таким чином, виконавча влада є найважливішою гілкою державної влади і виконує важливу роль в втіленні нормативно-правових актів держави, контроль за втіленням реформ. При цьому дана гілка влади має свою самостійність по відношенню до інших гілок і дослідження з питань виконавчої влади з контрольною мають велике значення сучасній системі державної влади.

Список використаних джерел:

1. Вільна енциклопедія «Вікіпедія». URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki>.
2. Пачева Н. О. Формування контрольної гілки державної влади в Україні. *Сталий економічний розвиток: актуальні проблеми та механізми забезпечення* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., 9 квітня 2020 р. Умань : ВПЦ «Візаві», 2020. С. 194–197.
3. Виконавча влада в Україні. *Конституційне право України* : веб-сайт. URL: https://pidru4niki.com/1679042246836/pravo/vikonavcha_vlada_ukrayini.
4. Виконавча влада і адміністративне право / за заг. ред. В.Б. Авер'янова. Київ : Вид. дім «Ін-Юре», 2002. С. 18–20.

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ОСВІТНІХ ЗАКЛАДІВ

**Квасній Л. Г., к. е. н., професор,
Бала О. Є., студентка,
Прикарпатський інститут ім. М. Грушевського ПрАТ «ВНЗ МАУП»**

Трансформація української системи освіти спрямована на підвищення її якості, досягнення нових освітніх результатів, адекватних вимогам сучасного цифрового суспільства. Сьогодні нові вимоги пред'являються до усіх учасників освітнього процесу: від особистісних і професійних якостей, творчих, креативних можливостей до знань і вмінь оперування ними. В сучасному цифровому суспільстві освіта людини протікає в умовах інноваційного